رسالات شبانی

The Pastoral Epistles

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org
February 5, 2008
Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیمِ موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوه‌ی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده که از اصولِ صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمنِ وفاداری به اصول تفسیر، همچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتابِ حاضر انتخاب شایسته‌ای برای مطالعات انفرادی و گروهیِ کتاب‌مقدس خواهد بود.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,
Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.
— All Rights Reserved —

مقدمه

«رسالات شبانی سهم مهمی در تاریخ کلیسای مسیحی دارند و بیش ار بقیه رسالات در فهرست کتب قانونی عهد جدید مورد اطمینان بوده‌اند. خواسته‌های این رسالات در نوای ملتماسانه‌ای به صورت نصایح عملی و جملات الهیاتی آمده است که ثابت شده برای مسیحیان چه از لحاظ شخصی و چه از لحاظ جمعی بی‌نهایت با ارزش هستند.»

— دونالد گوتری (Donald Guthrie)

الف) مفهوم عبارت «رسالات شبانی»

از سال ۱۷۰۰ میلادی، اول و دوم تیموتائوس و تیطس به عنوان «رسالات شبانی» نامگذاری شده‌اند. این تشبیه ممکن است گمراه کننده یا کمک کننده باشد و این بستگی به طریقهٔ درک این عبارت دارد.

اگر این اسم به ما این مفهموم را برساند که این نامه‌ها شامل نصایحی عملی بر اینکه چگونه باید از گوسفندان خداوند محافظت نمود، می‌توان گفت که هدفش را به خوبی با این عبارت رسانیده است. بهر حال اگر این نظریه را در ما ایجاد کند که تیموتائوس و فلیمون کشیشان کلیساهای افسس و کریت بوده‌اند، محترماً نه باید بگوییم که شما با این اسم گمراه شده‌اید. نسخه‌های قدیمی‌تر ترجمه گینگ جیمز کتاب‌مقدس شامل نوشته‌های مقدس غیر الهامی در پایان دوم تیموتائوس این اضافه غیر الهامی وجود داشت.

> رساله دوم به تیموتائوس، که اولین اسقف کلیسای افسسیان بوده و از روم نوشته شده است وقتی که پولس برای دومین بار به حضور نرون می‌رفت.

در پایان تیطس نیز این توضیح آمده بود:

> این رساله به تیطس، اسقف کلیسای کرتیان و از نیکاپولیس مکادونیه نگاشته شده است.

آلبرت بارتز (Albert Barnes) که خودش یک کشیش است به سختی می‌توانست به تعصب متهم شده باشد وقتی که اینگونه تفسیر کرد:

> «هیچ شاهدی وجود ندارد که بر طبق آن ما بدانیم تیطس اولین اسقف کلیسا در آنجا بوده است یا اینکه اولین کسی در آنجا باشد که الگوهایی اسقفی در نوشته‌های مقدس به او تعلیم داده می‌شوند. براستی، مدرکی تأئیدکننده بر رد این وجود دارد و آن خود پولس است که به تیطس می‌نویسد تا آنچه که شروع شده است کامل کند».
>
> «هیچ مدرکی وجود ندارد که بر طبق آن تیطس اسقف بوده باشد، اگر چه از رساله این طور احساس می‌شود یا حتی ممکن است که او شبان بوده باشد».
>
> «این نوشته‌هایی که به نوشته‌های مقدس اضافه شده‌اند کاملاً عاری از اقتدار و پر از مشکل هستند و زمان زیادی از حذف شدن آنها از کتاب مقدس می‌گذرد. اینها بخشی از نوشته‌های الهامی نمی‌باشند بلکه تفاسیر و نوشته‌های بشری می‌باشند، و دائواً انسانها سعی می‌کنند که اشتباهات خود را بجای نوشته‌های مقدس جاودانی بسازند. این نظریه که تیموتائوس و تیطس، اسقف بوده‌اند یکی در افسس و دیگری در کریت، بیشتر بر پایه آن نوشته‌های بی‌اساسی است تا این که بر پایه خود رسالات باشد. براستی، هیچ مدرکی از این رسالات نمی‌توان یافت و اگر

این نوشته‌های اضافه که به نویسنده‌های الهامی مقدس اضافه شده‌اند برداشته می‌شدند هیچ انسانی که عهد جدید زیست کند هرگز چنین مفاهیمی از این رسالات برداشت نخواهد کرد».

خوشبختانه، نوشته‌های اضافی بالاخره از نسخه‌های جدیدتر عهد جدید برداشته شدند. ولی اشتباهاتی که در اذهان بوجود آوردند به سختی پاک شدند.

تیموتائوس و تیطس توسط پولس به کلیساها فرستاده می‌شدند تا به آنها سرکش کنند و ایمانداران را راهنمایی کرده، تعلیم دهند و بر ضد معلمین کذبه هشدار دهند.

از آنجا که همهٔ محققین کتاب‌مقدس موافق هستند که این سه نامه از همان دوره بوسیله همان شخصی نوشته‌شده است، ما نیز اعتبار و نام نویسندگان آنها را می‌پذیریم.

ب) نویسنده این رسالات

تا سال ۱۸۰٤، وقتی که اشمیت (Schmidt) این حقیقت را که پولس نویسنده این رسالات است رد کرد، تمامی کلیسا و حتی بی‌ایمانان قبول کرده بودند که این نامه‌ها اساساً نوشته رسول بزرگ، پولس هستند.

از آن زمان به تا حال معمول شده است که به این کتابها بر چسب جعلی بودن بزنند. اکثر میانه‌روها و بعضی دیگر با پذیرفتن این کتب به عنوان کتب اصلی مشکل داشته‌اند. از آنجا که در این رسالات مهمترین تعالیم مربوط به چگونگی رهبری کلیسا و آموزه‌های مهم دیگر وجود دارد ـ شامل هشدارهایی بر ضد بدعتها و بیدایمانی در روزهای پایانی ـ ما احساس می‌کنیم که ضرورت دارد جزئیات بیشتری راجع به اعتبار این رسالات مطرح کنیم تا رسالات دیگر البته به جز دوم پطرس.

ج) شواهد خارجی

ندرک داخلی برای رسالات شبانی بسیار قوی است. در حقیقت، اگر این تنها مدرک برای پذیرش یا رد کردن رسالات باشد، بدون هیچ سئوال پیروز خواهند شد.

آیرینوس اولین نویسنده مشهوری است که از این رسالات مستقیماً نقل قول کرده است. ترتولیان و کلمنت اسکندریه این رسالات را به پولس نسبت داده‌اند چنانچه کانون موراتوری نیز. پدران اولیه نیز به نظر این نامه‌ها را می‌شناخته‌اند به عنوان مثال پولیکارپ و کلمنت روم.

مارسیون این کتابها را در کانون خود بر طبق ترتولیان قرار نداد. این ظاهراً یک رأی واقعی به ضد اصالت متون رسالات شبانی نبوده است. مارسیون منشأ رهبران فرقه‌ای بود که پولس بر ضد آنها در این رسالات نوشته‌است یعنی پیروان فرقه عرفانی (به مقدمه کولسیان توجه کنید). متونی که در واقع خصوصاً ضد یهودیان زیاد آنها را دوست نداشتند شامل اول تیموتائوس۱:۸؛ ٤:۳؛ ٦:۲۰ و دوم تیموتائوس۳:۱٦،۱۷ می‌شوند.

د) شواهد داخلی

تقریباً همهٔ حملاتی که بر ضد نوشته شدن رسالات شبانی توسط پولس به عمل آمده است بر پایه مدارک به تظاهر ضد و نقیض در بین خود نامه‌ها می‌باشد.

به گفته بعضی سه مدرک اصلی اینها هستند: تاریخی، کلیسایی و زبان شناسی. ما بطور خلاصه هر کدام از این سه مسئله را بررسی کرده و توضیح می‌دهیم.

مسئله تاریخی. بسیاری از وقایع و انسانها در این کتاب هستند که نمی‌توان آنها را با کتاب اعمال رسولان یا آگاهی ما از خدمت پولس از رسالات دیگر تطبیق داد. تنها واگذاشتن تروفیموس در مرینی توسط پولس در ملیتی و ردا و کاغذ پوستی او در تروآس با مسافرتهای آشنای او سازگار نیستند.

این بحث آسانی برای تکذیب کردن می‌باشد. بله، این درست است که این عوامل با کتاب اعمال رسولان سازگار نمی‌باشند؛ ولی نیازی به این سازگاری ندارمد. فیلیپیان ۲۵:۱ عنوان می‌کند که پولس منتظر آزاد شدن بود و روایات مسیحی می‌گوید که او قبل از دستگیری و زندانی شدنش عده‌ای را برای مدت چند سال خدمت کرده است. وقایع، دوستان و دشمنانی که در رسالات شبانی ار آنها نام برده شده است از دوره خدمت او در بین زندانیان می‌باشند.

مسئله کلیسایی: گفته شده است که سازماندهی کلیسا برای پولس بسیار دیر بوده است — قرن دوم. اگر چه درست است که مشایخ، اسقفان و شماسان در رسالات شبانی عناوینشان ذکر شده است وای هیچ مدرکی برای اثبات هرگونه سلطه خواهی اسقفان در قرن دوم وجود ندارد. در حقیقت، فیلیپیان۱:۱، رساله‌ای که زودتر از رسالات شبانی نوشته شده است، جمعی از اسقفان را در یک کلیسا نشان می‌دهد و نه یک اسقف که در کلیسا حکمرانی کند یا حتی نشان دهنده وجود شورایی از کشیشان و اسقفان در کلیساهایی متعدد نمی‌باشد. همچنین، عنوان مشایخ و اسقفان در مورد تیموتائوس و تیطس بکار رفته است که از قرن دوم شروع شد با تلاشهای مثبت ایگناتیوس ثابت شده که عناوینی مثل کشیشان در کلیسای اولیه وجود نداشته‌اند.

تعلیم اساسی رهبران کلیسا واضحاً بر پایه دوران رسولان است و نه قرن دوم.

مسئله زبان شناس: قوی‌ترین حمله به این رسالات بر پایه تفاوت در سبک نگارش و کلمات این رسالات و رسالات دیگر پولس است. بعضی از کلمات مورد علاقه پولس عبارت نختص او در انجا یافت نمی‌شوند و بسیاری از کلماتی که در این نامه‌ها جدیداً توسط وی استفاده شده‌اند (۳٦٪ کلمات جدید). گفتار شناسی آماری ثابت کرده است که پولس نمی‌توانسته این نامه‌ها را نوشته باشد (همین روش اشعاری که بوسیله شکسپیر نوشته‌اند را نیز با همین نتایج منفی رد کرده است).

خوب است بدانیم که مسائلی عملاً در اینجا دارند. در واقع اکثراً مشکلات بر سر الهیات رسالات نیستند بلکه تعصباتی بر ضد آموزه‌های تعلیمی پولس که برای بعضی تا خوشایند هستند و بهر حال در روزهای پایانی دوران رسولان کسانی که رسالات شبانی را مورد حمله قرار دادند دقیقاً همان محققین هستند که اصرار دارند پولس نگارنده این نامه‌ها نمی‌باشد.

اولاً، مهم است که به خاطر داشته‌باشیم این نامه‌های یک انسان سالخورده و رو به موت هستند که سفرهای دریایی زیادی انجام داده و دوستان جدید بسیاری پیدا کرده و این از زمان آزادی او از زندان بوده است (دوم تیموتائوس در حینی زندانی شدن او برای بار دوم در روم نوشته شده است). چنانچه او در طی دوران مطالعه کرده، سفر کرده و با مردم تازه‌ای آشنا شده است مسلماً دایره لغت او افزایش یافته است.

ثوماً ما باید درک کنیم که موضوع این رسالات چیست — اصول اخلاقی، خادمین کلیسا و شبانان است — که بطور خود کا مستلزم استفاده از کلمات جدیدی می‌شود.

همچنین این رسالات برای استفاده منصفانه از روش گفتار شناسی آماری خیلی کوتاه هستند. شاید حدود ۸۰٪ از کلمات عهدجدید که در رسالات شبانی بکار رفته است در ترجمه یونانی عهد عتیق (هفتاد تنان) یافت شوند. چنانچه کوتری (Guthrie) در مقدمه‌اش می‌گوید. از آنجا که پولس در یونان خدمت می‌کرد، مسلم است که او عهدعتیق را به همان زبان یونانی مثل اصل عبرانی آن بداند. بطور خلاصه، این کلماتی که پولس در اینجا مورد استفاده قرار می‌دهد قسمتی از کلمات بازشناخته او هستند. پدران کلیسایی که نسخه یونانی را به عنوان زبان روزمره خود قبول دارند هیچ مشکلی با پولس بودن رسالات شبانی ندارند. (این حقیقت که بعضی با نویسنده بودن پولس مشکل دارند برای این است که عبرانیان همه چیز را از دیدگاه احساس دیده و به سبک نویسنده مربوط می‌سازند.)

اگر همهٔ جوابها را در این بحث کنار هم قرار دهیم و خصوصاً وقتی که نظریات مورد قبوا ایماندارن راست دین قدیم و جهان امروز را در مورد رسالات شبانی کنار هم قرار دهیم می‌توانیم با وجدانی راحت بپذیریم که او به دست خود این رسالات را نگاشته است. در حقیقت، متون این چنین که وابسته به علم اخلاق هستند متونی دیندارانه و پرهیزکارانه هستند. اینها در واقع کلام الهام شده خدا هستند (دوم تیموتائوس۳:۱۶،۱۷) که از طریق پولس رسول جمع آوری و نگاشته شده‌اند.

۵) پس زمینه و موضوع رسالات شبانی

صراحتاً باید بگوییم که ما زیاد از دوره زندگی پولس که در این رسالات آمده باشد چیزی نمی‌دانیم. بهترین کاری که می‌توانیم انجام دهیم این است که جملات زندگینامه‌ای او را که در این نامه‌ها یافت می‌شوند و آنانی که خیلی عاری از جزئیات هستند در کنار هم قرار دهیم.

کلمات و محتوای بسیاری در این رساله وجود دارند که دائماً در این نامه‌ها تکرار می‌شوند. این امر به ما بصیرتی می‌دهد راجع به اینکه پولس رسول در خدمتش همینطور که پیش می‌رفت در ذهنش چه چیزهایی می‌گذاشته است.

ایمان یکی از کلمات کلیدی است. پولس به عنوان یکی از خطرات شبانی بر آموزه بدن مفطم یک مسیحی تأکید می‌کند. او رفتارهای گوناگونی که انسانها از طریق ایمان انجام داده یا به انجام می‌رسانند را توصیف کرده است.

۱. بعضی مر ایمان را شکسته کستی شده‌اند (اول تیموتائوس۱:۱۹).
۲. بعضی از ایمان بر می‌گردند (اول تیموتائوس٤:۱).
۳. بعضی منکر ایمان هستند (اول تیموتائوس۵:۸).
٤. بعضی ایمان نخست را بر طرف کرده‌اند (اول تیموتائوس۵:۱۲).
۵. بعضی از ایمان گمراه گشته‌اند (اول تیموتائوس٦:۱۰).
٦. بعضی از ایمان منحرف گشته‌اند (اول تیموتائوس٦:۲۱).

واضحاً این عبارت به آموزه بی‌عیبی مربوط هستند. بی‌عیبی در اینجا یعنی درست یا راست دین. این کلمه یعنی سالم. این کلمه از ریشه سلامت گرفته شده است. البته در اینجا یک سلامت روحانی است. به این آیات توجه کنید:

آموزه بی‌عیبی (اول تیموتائوس۱:۱۰؛ دوم تیموتائوس٤:۳؛ تیطس۱:۹؛ ۲:۱).
آموزه صحیح (اول تیموتائوس٦:۳).
سخنان صحیح (دوم تیموتائوس۱:۱۳).
ایمان صحیح (تیطس۱:۱۳؛۲:۲).
کلام صحیح (تیطس۲:۸).
کلمه ضمیر ٦ بار در این آیات بکار رفته است:
اول تیموتائوس۱:۱۹،۵؛ ۹:۳؛ ۲:٤
دوم تیموتائوس۱:۳
تیطس۱:۱۵

بی‌دینان به عنوان دلیلی عملی بر اثبات عدم بی‌عیب بودن بر یک آموزه تأکید می‌کنند ـ اول تیموتائوس۲:۲،۱۰؛ ۱٦:۳؛ ۸،۷:٤؛ ٤:۵؛ ۱۱،٦،۵،۳:٦؛ دوم تیموتائوس۳:۵ (فقط از سوی بی‌ایمانان بیرون کشیده شده است)؛ ۱۲:۳؛ تیطس۱:۱؛ ۱۲:۲.

میانه‌رو بودن یا سنگین و متین بودن که پولس به عنوان مستلزمات شایسته رفتار یک مسیحی به این همکاران جوانش می‌نویسد — اول تیموتائوس۲:۹،۱۵؛ ۸،٦:۵؛ دوم تیموتائوس۳:۲،۱۱؛ تیطس۱:۸؛ ۲:۲،٤،٦،۱۲.

ما باید چیزهای نیکوی بسیاری که پولس بیان می‌کند توجه کنیم:
ضمیر صالح (اول تیموتائوس۱:۱۹،۵).
شریعت نیکوست (اول تیموتائوس۱:۸).
جنگ نیکو (اول تیموتائوس۱:۱۸).
دعا نیکوست (اول تیموتائوس۲:۳).
اعمال نیکو (اول تیموتائوس۲:۱۰؛ ۳:۱؛ ۵:۱۰،۸،۲۵؛ دوم تیموتائوس۲:۲۱؛ ۳:۱۷؛ تیطس۱:۱٦؛ ۲:۷،۱٤؛ ۳:۱،۸،۱٤).

رفتار نیکو (اول تیموتائوس۳:۲).

شهادت نیکو (اول تیموتائوس۳:۷).

کار نیکو (اول تیموتائوس۳:۱۳).

همهٔ مخلوقات نیکو هستند (اول تیموتائوس٤:٤).

خادم نیکو (اول تیموتائوس٤:٦).

تعلیم خوب (اول تیموتائوس٤:٦).

خدا ترسی نیکوست (اول تیموتائوس٥:٤).

جنگ نیکو ایمان (اول تیموتائوس٦:١٢؛ دوم تیموتائوس٤:٧).

اعتراف نیکو (اول تیموتائوس٦:١٣).

اساس نیکو (اول تیموتائوس٦:١٩).

امانت نیکو (دوم تیموتائوس١:١٤؛ تیطس٢:٣؛ ٣:٨).

سرباز نیکو (دوم تیموتائوس٢:٣).

مردمان نیکو (دوم تیموتائوس٣:٣؛ تیطس١:٨؛ ٢:٥)

وفاداری نیکوست (تیطس٢:١٠).

آخرین کلمهٔ جالبی که ما راجع به عبارت جلجتا می‌آموزیم در این رسالات یافت می‌شود. بعضی گمان می‌برند که این امر انعکاس این حقیقت است که لوقای طبیب آخرین همراه پولس در پایان زندگیش بوده است.

ما الان بین کردیم که بی‌عیب یعنی سالم و این نشان دهنده وضعیت کلماتی چون تعلیم کلام، سخن و ایمان است.

در اول تیموتائوس ٤:٢، پولس از ضمیر داغ سخن می‌گوید. داغ یعنی سوختن با یک وسیله داغ.

عبارت مجادلات دیوانه یعنی یک نوع مرض و اشاره به بیماری ذهنی دارد (اول تیموتائوس٦:٤).

آکله در دوم تیموتائوس ٢:١٧ قانقاریا ترجمه شده است.

خارش گوشها (دوم تیموتائوس ٤:٣) آخرین عبارتی است که بوسیله پولس در زمینه طب مورد استفاده قرار می‌گیرد.

با این پیش زمینه، اجازه بدهید بر گردیم به اولین رساله پولس به تیموتائوس و آن را آیه به آیه بررسی کنیم.